

nja imajo namen zblizati vse jugoslovanske stranke na slovenskem, na hrvaškem in v Bosni; ter pripraviti tla za zedinjenje vseh Jugoslovanov v posebno državno tvorbo pod habsburškimi žezlom. Madžarski listi silno hujskajo proti obisku dr. Korošca v Zagrebu in Sarajevu. V Avstriji Nemci, na hrvaških tleh pa Madžari trepečejo pred dozdnevno jugoslovansko nevarnostjo. Nemci kličejo Madžare, Madžari pa Nemce na pomoč zoper vstajajoče Jugoslovane. Slepo sovraštvo!

Hrvatski sabor se bo sestel zopet dne 18. t. m. Razpravljat bo o volilni spremembi, o šolski preosnovi in drugih zelo važnih zadevah.

Med Poljaki je prišlo do hudega spora. Ker Nemčija vedno huje pritiska na Poljake v zasedeni Poljski — zaprla je poljske visoke šole v Varšavi, vrgla je v ječo poljskega organizatorja generala Pilzudskega, poslala je poljske legije na laško fronto, ustanavlja šullerajn za ponemčenje Poljakov, itd. — je nastalo med Poljaki vseh dežel veliko razburjenje. Poljski državni svet v Varšavi se je sam rad razšel, da tako protestira proti nemškemu nasilstvu. Dne 2. in 3. septembra je prišlo v Krakovu na zborovanju poljskih državnih in deželnih poslancev ter zastopnikov poljskih političnih organizacij vsled postopanja nemških in avstrijskih oblasti proti Poljakom do hudega spora. Poljske ljudske stranke so zahtevale, naj se najvišji narodni odbor, ki je imel nalogo organizirati poljsko domobranstvo (legije) in ki je imel v to svrhu velike svote denarja na razpolago, razide in naj se vlada pogaja samo s Poljskim klubom. Stari poljski slahčiči so se temu protivili in tako se je zborovanje razbilo. Večina Poljskega kluba stoji na odločno narodnem stališču in ne mara več nobene zveze z Nemci. Slahčiči pa so ostali prijazni Nemcem.

Tedenske novice.

Duhovniške vesti. Č. g. Josip Mihalič, dozdaj župnik pri Sv. Barbari pri Mariboru, je bil v soboto, dne 1. septembra, slovesno ustoličen na župnijo Sv. Marije v Slivnici. Na mnoga leta! — Č. g. Ernest Vidic je imenovan za kaplana na Prihovi.

Proslavimo naše vrle vzgojitelje! Iz Gornje Poljskave se nam piše: Naše slavje na čast g. nadučitelju Josipu Sabati je krasno uspelo. Kljub nujnemu poljskemu delu so farani pri službi božji napolnili cerkev in ko smo se nato zbrali v prelepo okinčani šoli, je bila šolska soba mnogo premajhna za vse došle goste. Slavljenca, katerega so šolarji na zelenem odru kar obsuli s cvetkami, je v imenu prideliteljev prisrčno pozdravila gđ. Schweigler, nato se mu je zahvalil za njegovo požrtvovalno 28letno delo na Gornji Poljskavi v imenu fare Gornja Poljskava č. g. župnik Šebat ter mu sporočil veselo vest, da ga je občina Gornja Poljskava v priznanje in iz hvaležnosti za njegovo plodonosno delo izvolila za častnega občana. Gniljiv je bil prizor, ko so šolarji častitali svojemu ljubljenuemu nadučitelju k 40letnici njegovega službovanja. Ko se je nato slavljenec zahvalil svoji mladini, občanom in mnogoštevilnim gostom za prireditve in priznanje njegovega dela, so se njemu in marsikomu iz občinstva porosilo oko. Lepše naše ljudstvo ni moglo pokazati, kako je hvaležno dobremu učitelju za njegovo težko delo. Po slavnosti v šoli so se številni prijatelji in tovariši slavljenca, ki so prihiteli iz daljnih krajev, zbrali v gostilni gospe Smonig, ki se je v zvezi z gđe učiteljicama Schweigler in Resnik največ trudila, da je naša slavnost tako krasno uspela. Bodi jim na tem mestu za njih nesebičen trud prisrčna hvala! Slavljenca, ki se vedno kaže zavednega Slovenca, se na mnoga leta!

Odklivanju nadučitelja. Nadučitelji Sim. Cvahar pri Mali Nedelji, Franc Lorber v Braslovčah in Ernest Slanc v Petrovčah so vsled svojih zaslug na šolstvo imenovani za šolske ravnatelje.

Cesar osebno odklival slovenskega učitelja. Konrad Mejovšek, učitelj v Hočah, je dobil od cesarja lastnoročno zlato hrabrostno svetinjo, nekaj dni pozneje zlat zaslužni križec z meči in je postal v avgustu poročnik.

Učitelj Vranker. Na svojem posestvu v Vreji pri Ptujju je umrl leskovski učitelj g. Vranker. N. p. v m.!

Lep uspeh slovenske cesarske slavnosti. Cesarska slavnost v mariborskem Narodnem domu dne 19. avgusta je vrgla nad 2000 K čistega dobička za vdove in sirote vojnih žrtev mariborskega okraja.

Zvestoba jugoslovanskih vojakov do smrti! V inomoških „Neue Freie Stimmen“ piše pisateljica dr. Adelhajda Sneller o predavanjih princezinje Croy, ki je obiskala v zadnji zimi po naročilu Rdečega križa vjetniške tabore v Rusiji in v Sibiriji. Princezinja je vedla povedati veliko ganljivega in žalostnega o usodi vjetnikov. Sneller priobčuje iz predavanja princezinje sledeči slučaj, kateri zasluži, da ostane v spominu vsakega Avstrijca. „Mislim na kraj Arsamaz; v kleti so zaprti jugoslovanski vojniki, ker niso hoteli dezertirati! Rusi namreč zahtevajo od vsakega vjeteja avstrijskega Slovana prestop v njihovo armado. Jugoslovani se obnašajo kot junaki. Nekoč je sedelo njih 50 pred neko kuhinjo, kjer so kuhali na jed. Ali Rusi jim niso hoteli ničesar dati; hoteli bi le, če bi prestopili. Tega pa ti ljudje niso

storili. V treh dneh so bili mrtvi. Kaj so najslavnejši primeri patriotizma iz zgodovine vseh stoletij v primeri s tem dejanjem!“

Slovenski vojniki o naši bodočnosti. Piše se nam: Tudi mi slovenski vojniki našega domačega pešpolka (87.) se jako zanimamo za delovanje naših slovenskih politikov, zlasti poslancev dr. Korošca in dr. Kreka, ki se prav pridno trudita in zavzemata za naše slovensko kmetstvo ljudstvo. Tudi mi vsi težimo po tem, da se združimo Slovenci in Hrvati pod glavama avstrijskega orla, da tudi mi enkrat dosežemo narodne pravice, svojo narodno svobodo. In to zopet ni po volji ptujskemu „Stajercu.“ Kar zelen od jeze se hudeje in hiti na vsi možni razlagati svojim šnopsarjem, kako naši voditelji hrepenijo po jugoslovanski državi. Pribijemo: Vsak pošten in zaveden Slovenec se mora zavedati svojega naroda in svojih pravic, stremiti po svoji boljši bodočnosti edino v okvirju habsburške monarhije, pod vlado našega svetlega cesarja Karla I. Nočemo več biti kakor sužnji teptani od drugih narodov. Nočemo biti tlačeni, hočemo pa biti svobodni, se svobodno razvijati, ne pa, kakor misli „Stajerc“, da bi morali plešati po njegovi muziki. Ako bi se res vse zgodilo po volji „Stajerca“, bi res kmalu izginila slovensčina iz Spodnjega Stajerskega. Mi se pa ne zmenimo za nemčurskega „Stajerca“, mi zremo z veseljem v našo prihodnost, ki bo za nas dosti boljša, kakor pa ptujška politika. Svetujemo „Stajercu“, naj pogleda malo v svoj koš, mogoče ni vse v redu, a nam pa ni treba očitati veleizdajstva. Slovenci smo ponosni avstrijski vojniki, zavedajoč se svojega poklica, naše domovinske dolžnosti in ni treba, da bi nam je mogel kazati „Stajerc.“ Slovenskim narodnim voditeljem in našim slovenskim častnikom, ki se z vso vneto zavzemajo za našo pravično stvar in za naše stališče, izrekamo: „Slava!“ Pozdrave vsem našim voditeljem pošiljajo vsi slovenski fantje in možje od 87. pešpolka. Branite domovino pred notranjimi sovragi, a mi je homo pred zunanjimi! Janko Mlakar od Velike Nedelje v imenu slovenskih vojakov ob Soči.

Nemška nesramnost. „Marburger Zeitung“, najbolj zagrizeni vsenemško-protestantovski listič na jugu, in za njim vsi drugi listi enake barve skušajo postavljati prvega slovenskega ministra dr. viteza Žolger v slabo luč in ga hočejo javno sramotiti. Omenjeni listič namreč piše, da je dr. vitez Žolger „sin nekega viničarja.“ List je namenoma lagal. Dr. vitez Žolger je sin kmetijskih staršev v Devini pri Slov. Bistrici. Sicer pa če bi bil on res sin viničarja, bi to ne bilo nič sramotnega, ker ga to le še povzuje, da se je samo s svojo bistroumnostjo in pridnostjo in brez kakave varušta in priporočil, kakor je to pri nemških puhloglavcih v navadi, povspel do najvišje cesarske službe. Sicer pa so naši slovenski viničarji stokrat bolj pošteni, kot verski in narodni odpadniki, ki pišejo v „Marburgerer“, „Stajerca“ in enake liste. V imenu poštenih slovenskih viničarjev odločno ugovarjamo, da bi listi, ki so samo za smetišča in stranišča, tako prezirljivo pisali o viničarjih. „Marburgerer“ tudi ni prav, da se prvi slovenski minister piše Ivan in ne Johan. Dr. vitez Žolger se že od nekdaj in tudi sedaj kot minister podpisuje pred samim cesarjem kot Ivan in ne bo vprašal „Marburgerer“, kako se naj podpisuje.

Drž. posl. dr. Benkovič opozarja svoje volilce, da je njegov stalni naslov: Dunaj I, državna zbornica (Parlament); volilcem je na razpolago na praznik dne 8. t. m., dopoldne ob 8. uri v Rajhenburgu (Društveni dom), popoldne ob pol starih v Sevnici pri g. A. Starkl, in v nedeljo, dne 9. t. m., popoldne ob treh v Brežicah pri g. Zorko poleg kolodvora.

Davek na premoženje. Večkrat se je že pisalo, da se namerava skleniti zakon, po katerem se bo naložil vsem, ki imajo kaj premoženja, bodisi v posestvu, denarju ali premičninah, enkrat davek v svrhu ureditve valute — to je vrednosti denarja. Z ozirom na to marsikdo že sedaj ugiba, kako bi se ognil temu davku. Tozadevni strah in skrb se nam ne zdi opravičen. Dandanes ima denar zelo majhno vrednost, nasprotno ima pa veliko vrednost blago. Če se pa to pozna celo v domačem prometu, koliko bolj se kažejo kvarne posledice tega nezdravega razmerja med vrednostjo denarja in blaga celo v prometu z inozemstvom. Glavni vzrok tega neugodnega stanja je dejstvo, da papirnat denar nima kritja v zlatu, ki je šlo povečini v inozemstvo. Da se to izravna, je potrebno napraviti nameravani davčni prenos, da se na ta način uniči prekomerni dolg, katerega krije papirnat denar. To je pravzaprav edina pomoč, da pridemo do vsaj približno rednih razmer. Občinstvo v resnici s to uredbo ne bo oškodovano, kajti če bo ta ali oni, katerega bo zadel ta davek, imel n. pr. 10% manj premoženja, bo pa preostalo premoženje več vredno. Sedaj n. pr. se dobi 1 meter blaga za 20 K, če se pa uredi finance v nameravanim smislu, bo denar v vrednosti poskočil toliko, da se bo isto blago dobilo za 10 K. Na ta način pri taki ureditvi ne bo nikdo v resnici oškodovan. Oškodovani smo pa sedaj, dokler vlada to nezdravo razmerje med vrednostjo denarja in blaga.

Bogomila. Nove molitvene bukvice za slovenske dekleta. Ta molitvenik se je s. avens! na dekletom silno prikupil in je bila prva izdaja v nekaj tednih popolnoma razprodana. Na stotine deklet je že koto-

lo imeti to knjigo, a je ni bilo več dobiti. Zdaj je pa knjiga zopet v novi izdaji izšla in se jo da nekaj sto izvodov v tiskarni sv. Cirila v Mariboru v treh različnih vezavah, vse z zlato obrezo, in sicer po pošti poslana po K 2.20, K 2.60 in K 2.80. Dekleta, sezite po tem molitveniku!

P. n. župnijski uradi se uljudno vrosije, da t. a. k. o. j. naročijo spovedne in obhajilne liste za leto 1918 in druge potrebnosti, ker ob novem letu jim na noben način ne bo mogoče pravočasno ustrači radi pomanjkanja delavcev, plina in sirovega olja. Naročite torej takoj! — Vodstvo Cirilova tiskarne v Mariboru.

Kmalu se začne šola. Starši, ki vedo, kaj zahteva življenje, skrbijo, da se otroci nauče dveh jezikov. Najprej slovenskega in zraven še drugega v višjih razredih. Srečo krade otrokom, kdor ga ne da poučiti v maternem jeziku.

Gospodarske novice.

Cene za jajca. Urad za presojevanje cen za živila s sedežem v Mariboru je za okraje Maribor, Sv. Lenart, Slov. Bistrica, Ptuj, Ormož, Ljutomer, Gornja Radgona in za Marenberg določil sledeče takozvane ravnalne cene za jajca in sicer: Pri kmetu na domu komad 26 v, v trgovini na debelo 10 komadov 3 K 20 v, v trgovini pri prodaji na drobno 3 komade 1 K in posamezni komad pa 34 v.

Kako se določijo prodajne cene za jajca? Po nemških strokovnih listih posnamemo, da je v nekem mestu v Nemčiji določenih za osebo 26 jajec za celo leto in jajca zbirajo nekako tako kakor pri nas iz gotovih okrajev. Najvišja cena za pridelovalca znaša 22 pfenigov za eno jajce. Za stroške zbiranja in dovažanja se računani na jajce 6 pfenigov, tako da omenjeno mesto plača jajca nabiralcu po 28 pfenigov. Zaradi izravnave cen za domača in tuja jajca je deželno mesto za živila določilo pribitek 2% pfeniga pri jajcu. Kot dovolzni stroški se računani za dotično mesto pribitek 0.35 pfeniga pri jajcu, nakupovalci posebej plačajo 0.40 pfenigov pri jajcu za vozne stroške. Veliki trgovci tedaj plačajo jajca po 31 pfenigov komad; za izgubo na utih in pokvarjenih jajcih smejo zahtevati pri prodaji malim trgovcem po 1% pfeniga pribitka k lastni ceni. Oddajajo tedaj jajca malemu trgovcu za nadrobno prodajo po 32% pfeniga. Mali trgovci sme pribiti na to ceno 1% pfeniga za svoj trud ter stane jajce potemtaka za porabnika 34 pfenigov. Kmet dobi torej v Nemčiji za eno jajce 22 pfenigov, drugih rok se prime nadaljnih 12 pfenigov in tedaj ni čudo, če se povsod proti veliki draginji zabavlja. Tudi v tem slučaju draginje ne dela kmet, ampak takorekoč od države pooblaščen verizna trgovina.

Jajca za sladkor. Trgovec iz ptujkega okraja nam piše: V zadnjem „Gospodarju“ pišete o sladkorju in jajcih. Promet s sladkorjem ni več prost, temveč ima njegovo porazdelitev okrajno glavarstvo v rokah. Okrajno glavarstvo je v okraju nastavilo uradne prodajalnice, ki prodajajo moko, sladkor, petrolej itd. Te uradne prodajalnice se morajo podvreči poveljem okrajnega glavarstva. Č. kr. okrajno glavarstvo je dalo vsem uradnim prodajalcem nalogo, da morajo prvih osem dni dati le sladkor za jajca; kdor pa ne pridelaja jajc, pa dobi tudi brez jajc sladkor, ako mu to potrdi občinski urad. Po osmih dneh pa dobijo tudi kmetje sladkor brez jajc. Torej ni kriv trgovec, ako prvih osem dni morajo ljudje oddajati jajca za sladkor. Kakor mi je znano, hoče okrajno glavarstvo dobiti gotovo množino jajc. Glavarstvo je hotelo to spraviti skupaj potom občin. Občinski predstojniki so to odločno odklonili in so baje predlagali oddajo jajc kot zamenjavo za sladkor. Naj se torej ne hujska proti trgovcem! — Dostavek uredništva: Mi vstrajamo pri tem, da je taka oddaja jajc, kakor jo je odredilo ptujsko glavarstvo, nezakonita. Kdor ima sladkorno karto, mora dobiti sladkorja, ako ga ima trgovec kaj v zalogi. Čudno, da ravno ptujsko glavarstvo tako postopa s kmetstvom in viničarskimi ljudmi. Omenjamo, da naš list ni hujskal proti trgovcem, ampak mi opozarjamo samo naše ljudstvo na krivice, ki se mu godijo.

Izkaznice za prejem vkuhanega sadja. Dunajski list „Zeit“ poroča, da namerava vpeljati urad za ljudsko prehrano posebne kontrolne karte za promet z marmelado (vkuhanu sadje).

Zasebno nakupovanje krompirja na kmetih. Stajersko cesarsko namestništvo je izdalo naredbu, s katero je prepovedano ljudem iz mest, trgov itd., ki nimajo tozadevnega dovoljenja, nakupovati mehi drugim tudi krompir na deželi, ker je krompir zasežen v prid državi. Zoper tozadevne prestopke je določena denarna globa do 20.000 K ali kazen zapore do 6 mesecev, vrhutega smejo orožniki odvzeti nakupljeni krompir. Nadaljna namestniška naredba določa, da se krompir ne sme poprej izkopati, dokler ni popolnoma dozorel. Kdor bi pa krompir izkopal, še predno je popolnoma dozorel, bi zapadel strogi kazni. Urad za ljudsko prehrano je uvedel po vsej državi strogo nadzorovanje vseh cest, potov in železnic, da se tako prepreči nepostavno nakupovanje, oziroma prevažanje krompirja tudi nadrobno. Kdor se ne bi mogel izkazati z dovoljenjem od vojno-žitno-prometnega urada ali od krompirjevega nadzornika pri okrajnem glavarstvu, zapade kazni in se mu krompir odvzame, kajti za krompir veljajo od 1. avgusta nadalje ravno isti predpisi glede nakupovanja in prevažanja, ka-

kor glede žita in strošnic. — Ta naredba je, milo rečeno, skrajno trdosrčna, kajti izdana je bila, ne da bi se bilo poprej prebivalstvo proskrbelo s krompirjem, ki je vendarle glavni živež zlasti revnejših slojev, ki so sedaj obsojeni na gladovanje!

Živila s kmetov se smejo prinašati v mesto. C. kr. urad za ljudsko prehrano je razveljavil one izvozne prepovedi živil, ki so jih odredila okrajna glavarstva v lastnem delokrogu. Veljavne ostanejo le one prepovedi za izvoz, ki so jih odredile deželne oblasti, osrednja mesta ali ki so izšla glasom naredb.

Za 5 vinarjev — 3 jajca. Kmetje se zelo čudijo, od kod jemljejo meščani toliko tobaka, ko vsak dan prihajajo na deželo kupovat živež, ki ga kmetje že za se nimajo dovolj in prinese vsak večasih kar cela zaloga tobaka s seboj. Če pa prideš v trafiko v mestu, je vedno ves tobak razprodan. Kmetjske trafike pa dobivajo za več občin skupaj komaj 100 komadov tobaka. — Pretekli teden v slovenjebistriški okolici kupoval pri naših kmetih vojaški dostojanstvenik osebno s svojim slugo jajca in je zahteval za 1 komad vojaškega tobaka, ki stane 5 vinarjev, kar 3 jajca! S tem izžemanjem našega ljudstva se boš bavila finančna oblast.

Rekviriranje sena. Mariborsko glavarstvo je povabilo za dne 3. septembra kmetjske zaupnike na sestanek, da se pogovorijo glede oddaje sena erarju. Ogromne množine se zahteva in sicer brezobzirno. Tekom enega meseca mora oddati samo mariborski sodni okraj 104 vagone sena. Kje ga le bodo kmetje vzeli? Posamezne občine morajo oddati naravnost neverjetno velike množine. Od hribovite občine St. Ilj se je n. pr. zahtevalo (po kakem ključu?) 350 meter-skih stotov sena. Po daljšem dokazovanju, da je to nemogoče, se je našim zastopnikom posrečilo znižati to množino na 200 stotov. Zakaj se ravno na Slov. Štajer napeti toliko bremen? Na Gornjem Štajerju, n. pr. v Muriški dolini, so imeli mnogo sena, tako tudi v zahodnem delu nemškega dela dežele. A povsod so vedeli okrajni glavarji braniti živinorejce, da jim ni treba oddati zadnje betvice sena, kot pri nas. Kakor izvemo, so kmetje mariborskega okraja pozvali cesarskega namestnika, grofa Clary-ja, naj jih štiti. Radovedni smo, ali bo imel kaj srca za našega kmeta.

Za čebelarje. Slovensko osrednjo čebelarstvo društvo in Ljubljani je ravnokar dobilo obvestilo, da je ministrstvo dovolilo za jesensko in pomladno pitanje čebel za vso Avstrijo 125 vagonov navadnega (obdačenega) sladkorja, ki se razdeli na vsa čebelarstva društva. Kdaj se bo sladkor dotil in koliko ga bo navedeno društvo dobilo, se objavi pozneje. Neobdačeni sladkor pa ministrstvo zlastno ne dovolj.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Zatecu te dni v pretekli dobi ni bilo skoro nobenega popraševanja po tujem hmelju. Le nekaj bal tujega hmelja raznih letnikov je bilo pokupljenih in sicer za 50—60 K za 50 kg. V Savinjski dolini se je ranega hmelja pridelalo zelo malo in tudi cene so take, da ne krijejo pridelovalnih stroškov, vsled česar bodo hmeljarji prisiljeni, opustiti še več hmeljskih nasadov.

Cene za les. Zveza avstrijskih lesnih veletrgovcev na Dunaju je sklenila sledeče lesne cene, ki so veljavne za kubični meter do preklica: Hlodi mehki neotesani 42—62 K, trdi 55—104 K, mehka deske 122—200 K. Popraševanje po mehkih deskah ter po hrastovem lesu je povsod zelo živahno.

Zopetno oddajanje kovin. Dne 25. junija 1917, št. 271 drž. zak. ter dne 24. julija 1917, št. 305 drž. zak., sta izšle glede nadaljnjega oddajanja raznih kovin v vojne svrhe zopet novi ministrski naredbi, ki natančno določujeta, kaj, kako in pa katerih cenah se bodo morale oddajati kovine. Prejemanje bo poverjeno zopet tvrdkam v Mariboru, Celju in drugih mestih. Vojna uprava poziva prebivalstvo Avstrije, da prostovoljno odda baker, bakrene zlitine, nikel in aluminij. Če se kovine prostovoljno oddajo, se kovine takoj plačajo; če pa se morajo še le odvzeti, je cena nižja in se plača še le pozneje. Glej inserat!

Karte za tobak. Za mesto Maribor se bodo v kratkem izdale karte za tobak. Preddele so že v teku. — Za mestno gospodo se skrbi, da dobi tobak, upamo, da glavar dr. Weiss potrebno ukrene, da bodo tudi kmetjski ljudje dobili dovolj tobaka.

Razne novice.

20 volov padlo v prepad. V Imstu na Tirolskem se je v noči od 27. na 28. avgusta odtrgal velik sneženi plaz in potegnil seboj v prepad hlev, v katerem se je nahajalo 30 volov. Do sedaj se še ni posrečilo priti do zasute živine.

Nepošteni vojaški uradniki. Dunajsko divizijsko vojaško sodišče je razpravljalo proti višjemu oskrbniku Makariusu iz Grada, proti oskrbnikom Edmundu Göttinger in Juliju baronu pl. Silbernagl iz Ptuja, proti višjim oficijalom Vladimirju Szutka, Francu Matiascu, Kamilu Reich, Jaroslavu Kodes, uradniku Ferdinandu Trocker, proti črnovojniku z enoletnim prostovoljskim znakom Rudolfu Mucchi in proti oficijalu Moricu Zeiner iz Dunaja. Glavni krivci so Leinweber, ki je pri zajtrku pregovoril svoje podrejene, da je zdaj prilika kaj prihraniti. In res so prodajali na škodo države moko, riž, oves, sardine itd. Zaslužili so Kodes 420.000 K, Leinweber 150 tisoč K, Matiassek 80.000 K, Szutka 42.000 in Reich 5000 K.

Najnovejša poročila.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Italijansko bojišče.

Devetnajsti dan 11. soške bitke so se zopet bili težki krvavi boji. Pri kraju Madoni (na planoti Bajnsica-Sv. Križ) so trčile naše naskakovalne čete pri prodiranju na gostovrstni sovražni napad in so ga ustavile. Štiri nadaljni napadi so bili odbiti. Gora Sv. Gabrijela je od zjutraj znova središče najhujše borbe. Sovražnik je vedno naskakoval skalnati vrh, kateri je opetovani padel v njegove roke in po naši slavni infanterije bil zopet priborjen nazaj. Boj, ki se na obeh straneh vrši z veliko trdovratnostjo, se do zadnje ure bje z nezmanjšano silo.

Pri Gorici je Italijan nekaterikrat brezuspešno napadal. Podvzetje naših čet pri Selu in Medgorju, ki je imelo namen popraviti našo postojanko, je na celi Kraški planoti izzvalo srdite spopade. Vsi sovražnikovi napadi so se izjalovili v vstrajnem zadržanju naših vojske preiskušanih kraških braniteljev. Sto italijanskih častnikov in čez 4000 mož je kot vjetnikov padlo v naše roke. Skupno število vjetih Italijanov od začetka sedanje bitke znaša 15.000 mož.

Laški letalci so zopet dvakrat napadli Trst.

Dogodki na morju.

V noči od 3. na 4. septembra je večje število sovražnih letal vrglo na Pulo kakih 100 bomb, ki so v mestu povzročile nekaj zasebne škode. Majhno skladišče slame izven mesta je pričelo goriti. Vojaške naprave so trpele le malo škode. Ubit ni nihče.

Vzhodno bojišče.

V ozemlju avstro-ogrskih čet nobenih posebnih dogodkov.

Iz nemškega poročila.

Berolin, 5. septembra.

Bojevanje pri Rigi se razvija dalje. Trdnjava in mesto Dünamünde je zavzeto. Najtežji obrežni topovi (do 30,5 cm) so padli nepoškodovani v naše roke. Severovzhodno od Dvine je doseženo Vzhodno morje. Odsek livlanske reke Aa je prekračen. Sovražnik se umika dalje proti severovzhodu.

Srdita borba za hrib Sv. Gabrijela.

Dunaj, 6. septembra.

Za hrib Sv. Gabrijela se vršijo strašno krvavi boji. Branitelji se še držijo. Na zahodni strani hriba leži najmanj 10.000 laških mrličev. Širi se grozen smrad.

Avstrijski P-čoln na delu.

Dunaj, 5. septembra.

Linjski poročnik vitez pl. Trapp je te dni s svojim P-čolnom v Sredozemskem morju potopil 5 velikih sovražnih parnikov z 30.000 tonami.

Riga in Trst.

Lugano, 5. septembra.

Švicarski vojaški strokovnjak Werner se čudi, ker Nemčija niti z mezcem ne gane, da bi pomagala Avstriji rešiti velevažno postojanko Trst. Če bi Nemčija tiste čete, ki jih je porabila pri Rigi, vrgla proti Lahom, bi bila nevarnost za Trst odstranjena. Dosedaj se baje ni bil poslan ne en polk iz Nemčije na italijansko bojišče.

Rusi izpraznil Dünamünde.

Berolin, 4. septembra.

Rusi so izpraznili trdnjavo Dünamünde ob plitvini ob obali. Hindenburgove čete korakajo v mesto.

Pomorska bitka ob danski obali.

Dne 1. septembra je prišlo pred Horas-Biffom ob danski morski obali do pomorske bitke med Angleži in Nemci. Bitke se je udeležilo 14 angleških in 4 nemške vojne ladje. Angleškim vojnim ladjam se je posrečilo pognati vse štiri nemške vojne ladje na plitvine ob obali. Nemške vojne ladje, takozvani iskalci min, so izgubljene. Visoki morski valovi pljusajo čez nje. Od posadke nemških vojnih ladij se je rešilo 100 mož na dansko obal, ostali del je pa uničen.

Dunaj, zavetišče židov. Število židov na Dunaju se množi tako strahovito, da ne bo več dolgo, ko se bo Dunaj smel imenovati židovska prestolica. Na dunajskih visokih solah je večina profesorjev in slušateljev židov in še celo na dunajskih srednjih solah študira več židovskih kakor pa kristjanskih dijakov. Tako n. pr. je študiral v preteklem šolskem letu na osmih dunajskih gimnazijah 2135 židovskih in samo 795 kristjanskih dijakov.

Zavarovanje vojnega posojila. Opozarjamo cenjene čitatelje na prilogo c. kr. avstrijskega vdovskega in sirotinskega sklada v Gradcu.

Dopisi.

Maribor. Naše mesto bo sezidalo v Melju ob Dravi pionirsko vojašnico. Potrebni svet je že nakupljen. — Umrl je dne 1. septembra 79letni Janez Gračner, vpokojeni nadsprevodnik južne železnice. Bil je vrl krščanski mož ter večletni predsednik Vincencijeve družbe pri slovenski župniji. Svetila mu večna luč!

Maribor. Okrajna sodnija v Mariboru prosi, da naj se oglasi isti mož pri okrajni sodnji št. 20, ki je bil dne 17. dec. 1916 iz trgovine Worsche poslan v trgovino gospe Ferner preje Holiček v Gosposki ulici, in ki je tam kupil obleko za 140 K in dne 31. dec. 1916 zimsko suknjo za 200 K.

Hoče. Šolska prireditel dne 19. avgusta je dobro uspela. Lepa svota se je pridobila s to prireditvijo za uboge solarje hočke sole.

Gornja Sv. Kungota. Črnovojnik Anton Kolarič je bil odlikovan z železnim križcem na traku hrabrostne kolajne in s Karlovim križcem na rdečem belem traku. Odlikovanec je zavežen Slovenec.

Gornja Radgona. Od svojih lastnih pristašev prisiljen je odložil očka Wratschko, dosedanji načelnik okrajnega zastopa, svoj mandat. Pri dne 28. avgusta vršeči se nadomestni volitvi je bil izvoljen njegov namestnik Oton Zorzini, tačas o. in kr. nadporočnik na fronti, za okrajnega načelnika, odstopivši Wratschko pa za njegovega namestnika. Čudno! Te volitve so se med drugimi udeležili na nasprotni strani slededci gg.: Kreft od Sv. Jurija ob Ščavnici, Lovro Križanič, Zangl, bivši, od Slovencev obogate-li, sedaj zasebno živeči trgovec Franc Horvat, Matjašič, Jagerič, Kreml in Puhar. — Zvedeli smo, da namerava deželni odbor posredovati za oprositev novoizvoljenega okrajnega načelnika Zorzinija. Temu pa se moramo res čuditi. Iz kakega vzroka pa je potrebna njegova oprositev? Kmetov, starih črnovojnikov, nam pošljite domov!

Ptuj. Po Dravi je plavalo dne 23. avgusta mnogo čolnov. Med drugimi sta se peljala v majhnem čolniku tudi sina v Ptuj nameščenih častnikov. Po neprevidnosti sta zašla v velike valove na sredi reke, v katerih se je čolnič prevrgel. Na njuno vpitje na pomoč sta skočila v vodo znani junak poročnik Aleksander Mlakar, ki je prišel ravno ta dan naravnost iz strelskih jarkov, in mariborski dijak Miroslav Kaukler. Z lastno nevarnostjo se jima je posrečilo oba ponesrečenca rešiti iz valov. Starši, ne puščajte otroke brez nadzorstva na vodo!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V pondeljek dne 27. avgusta je umrl po dolgi bolezni Anton Vodošek, kmet v Pleterjah. Oba sina sta na fronti, zapušča ženo-vdovo samo. Bil je zvest naročnik „Slov. Gospodarja.“ N. v m. p.!

Marenberg. Vabimo na sestanek Dekliške Zveze. To se vrši dne 9. septembra pri Sv. Janezu ob navadnem času po običajnem sporedu. Želeti je, da se udeležijo štoda tudi drugi.

Na Olski gori nad Polzelo se bo vršil v nedeljo dne 10. septembra velik romarski shod, katerzga naj bi se udeležile vse članice Marijinih družb ter mladenke Savinjskega okrožja v najobilnejšem številu. Mladenke se zbirajo ob 9. uri pri Jugovi kapeli, odkoder se v skupni procesiji podajo na goro. Ob lepem vremenu naj pridejo Marijine družbe z zastavami, katere na Gori razvijemo kot zmagoslavni prapor. Kajti namen našega romanja bo, združiti naše fine moštve v glasen in močen klic proti Vsemogočnemu, da vrne naši dragi domovini skoraj zaželeni mir in nam vrne naše drage. Kot cerkveni govornik nastopi vl. g. dr. Korošec.

Marija Nazaret. Z fronte se nam piše: Naročnik „Slov. Gospodarja“ Martin Potočnik, poprej franciskanski kuhar v Marija Nazaretu, sedaj četovodja in načelnik neke častniške kuhinje, je odlikovan z železnim zaslužnim križcem s krono na traku hrabrostne svetinje.

Vranske—Sv. Uršula. Ne dne 11., ampak dne 12. septembra 1917 poromamo čez Grad na Sv. Uršulo, kjer bo dne 13. septembra zjutraj sv. opravilo v domofiljubne namene. Za razvedrovanje bo tokrat štiri ure. Krog poldne odhodi ali na vlak ali pa k Sv. Križu na svečanost „povišanja sv. križa“ v petek dne 14. septembra 1917.

Hamborn v Nemčiji. Tukaj je v Gospođu umrla Marija Orehovec. Bila je zelo delavna in požrtvovalna Slovenka. Mnogo je storila za tukajšnja naša slovenska društva in za razširjenje „Slov. Gospodarja“ in „Straže.“ N. p. v m.!